

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 43Cbi/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121209901
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5121209901.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XX, XXX XX D., právne zastúpená Mgr. PaedDr. Anton Kušnir, advokát, so sídlom Jána Reka 13, 010 01 Žilina proti žalovanému : LexCreditor k.s., so sídlom kancelárie Červenej armády 1, 036 01 Martin, IČO: 47 245 913, správca konkurznej podstaty úpadcu: PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO : 31 603 521, právne zastúpený SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO : 47 254 432, o určení popretej pohľadávky, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že žalobca je v konkurze vyhlásenom Okresným súdom Žilina na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO : 31 603 521, vedenom pod sp. zn. 9K/5/2021, veriteľom pohľadávky prihlásenej prihláškou pod por. č. 1 zo dňa 29.07.2021, zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom pohľadávky 1, priznanej rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017, právoplatným dňa 10.01.2019, vykonateľným dňa 14.01.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/85/2018 zo dňa 21.11.2018, v celkovej výške 36.739,60 eur a táto pohľadávka je nesporná, čo do vymáhateľnosti.

Súd u r č u j e, že žalobca je v konkurze vyhlásenom Okresným súdom Žilina na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO : 31 603 521, vedenom pod sp. zn. 9K/5/2021, veriteľom pohľadávky prihlásenej prihláškou pod por. č. 2 zo dňa 29.07.2021, zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom pohľadávky 2, priznanej rozsudkom Okresným súdom Námestovo sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019, právoplatným dňa 16.03.2021, vykonateľným dňa 20.03.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/32/2020-543 zo dňa 26.01.2021, v celkovej výške 22.766,40 eur a táto pohľadávka je nesporná, čo do vymáhateľnosti.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 15.11.2021 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že pohľadávka žalobkyne, uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO : 31 603 521, o zaplatenie sumy 36.739,60 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 1, ktorá vznikla titulom rozsudku sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 vydaným Okresným súdom Námestovo, právoplatným dňa 10.01.2019, vykonateľným dňa 14.01.2019 v spojení s rozsudkom sp. zn. 13Cob/85/2018 zo dňa 21.11.2018 vydaným Krajským súdom v Žiline, je nesporná, čo do pravosti, vymáhateľnosti a poradia. Žalobkyňa sa zároveň domáhala, aby súd

určil, že pohľadávka žalobkyne uplatnená do konkurzného konania na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO : 31 603 521, o zaplatenie sumy 22.766,40 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 2, ktorá vznikla titulom rozsudku sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019 vydaným Okresným súdom Námestovo, vo výroku II. v časti zaplatenia sumy 22.766,40 eur v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/32/2020-543 zo dňa 26.01.2021, právoplatným dňa 16.03.2021, vykonateľným dňa 20.03.2021, je nesporná, čo do pravosti, vymáhateľnosti a poradia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že Okresný súd Žilina uznesením č.k. 9K/5/2021 zo dňa 08.06.2021 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka PRIMULA, s.r.o., IČO : 31 603 521 a do funkcie správcu ustanovil žalovaného. Žalobkyňa si do konkurzu v zmysle zákona prihlásila svoju pohľadávku v sume 36.739,60 eur, ktorú žalovaný zaevidoval pod por. č. 1 (vedená ako pohľadávka č. 1) a pohľadávku v sume 22.766,40 eur, ktorú žalovaný zaevidoval pod por. č. 2 (vedená správcom ako pohľadávka č. 2). Ako právny dôvod vzniku pohľadávky č. 1 žalobkyňa uviedla rozsudok sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 vydaný Okresným súdom Námestovo, právoplatným dňa 03.05.2019, vykonateľným dňa 07.05.2019 v spojení s rozsudkom sp. zn. 13Cob/85/2018 zo dňa 21.11.2018 vydaným Krajským súdom v Žiline. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky č. 2 žalobkyňa uviedla rozsudok sp. zn. 5C/148/2008-480 zo dňa 29.04.2019 vydaný Okresným súdom Námestovo, vo výroku II. v časti zaplatenia sumy 22.766,40 eur v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/32/2020-543 zo dňa 26.01.2021, právoplatným dňa 16.03.2021, vykonateľným dňa 20.03.2021. Žalovaný oznámením o popretí pohľadávky zo dňa 29.09.2021, doručeným dňa 15.10.2021 veriteľovi oznámil, že poprel prihlásené pohľadávky č. 1 a č. 2, čo do vymáhateľnosti a poradia a to dňa 29.09.2021. Žalovaný zároveň uznal: poradie D „podriadená pohľadávka“ podľa § 95 ods. 2 ZKR, § 9 ods. 1 písm. a) ZKR. Ako dôvod popretia oboch pohľadávok uviedol, že žalobkyňa bola v čase od vzniku pohľadávky spriaznenou osobou s úpadcom v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, resp. pohľadávka vznikla v súvislosti s jej postavením spriaznenej osoby, t.j. konateľky, vedúcej zamestnankyne - riaditeľky úpadcu. Podľa žalovanej, keďže ide o pohľadávku veriteľky, ktorá bola od vzniku pohľadávky spriaznená s úpadcom, v súlade s ust. § 95 ods. 3 ZKR k uspokojeniu pohľadávky dochádza tak isto ako pri podriadenej pohľadávke, t.j. podľa § 95 ods. 2 ZKR. Voči prihláseným pohľadávkam podal námietky tiež samotný úpadca, ktorý žiadal správcu o ich popretie, keďže podľa jeho názoru ide o pohľadávky na zaplatenie odmietaním za výkon štatutárneho orgánu úpadcu a vedúceho zamestnanca úpadcu. Predmetné rozhodnutie žalovaného a popretie pohľadávok žalobkyne vedených pod por. č. 1 a pod por. č. 2 považuje žalobkyňa za nesprávne. Na preukázanie pravosti oboch pohľadávok poukázala na to, že na mimoriadnom zasadnutí valného zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 13.05.2008 na Obecnom úrade v Zuberci, sám úpadca odvolal žalobkyňu z funkcie konateľky spoločnosti, uložil zostávajúcim konateľom spoločnosti, aby odvolali žalobkyňu z funkcie riaditeľky spoločnosti, čo okamžite vykonali, poveril riadením spoločnosti namiesto žalobkyne E. F. G., ktorý bol v danom čase tiež konateľ spoločnosti. Odvolanie z funkcie riaditeľa spoločnosti úpadcu bolo žalobkyňi osobne doručené rovnako dňa 13.05.2008, čo žalobkyňa osvedčila svojim podpisom. Na základe uvedeného je nesporné, že dňom 13.05.2008 žalobkyňa prestala vykonávať funkciu konateľky spoločnosti a zároveň prestala vykonávať funkciu riaditeľky spoločnosti, čo je z hľadiska posudzovania vzniku pohľadávky rozhodujúce. Ku konaniu sp. zn. 5Cb/74/2009 vedenom Okresným súdom Námestovo, na základe rozhodnutia ktorého si žalobkyňa uplatnila pohľadávku č. 1, táto síce bola priznaná za obdobie, kedy žalobkyňa vykonávala v spoločnosti úpadcu práva a povinnosti vyplývajúce z ust. § 135 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a to od 30.12.1998 do 13.05.2008, avšak nároky, ktoré si uplatnila v pohľadávke č. 1 u žalovaného si uplatnila až po uplynutí doby, kedy túto činnosť vykonávala, pričom samotné nároky jej boli priznané až právoplatným rozhodnutím súdu a to rozsudkom sp. zn. 5C/74/2009-335 zo dňa 07.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 21.11.2018. Čiže z uvedeného nie je možné tvrdiť, že by žalobkyňa bola spriaznenou osobou s úpadcom, nakoľko už z obsahu právneho vzťahu medzi žalobkyňou a úpadcom nie je možné prijať záver, že by sa jednalo o spriaznené osoby. Na preukázanie pravosti pohľadávky č. 2 žalobkyňa uviedla, že dňa 30.06.2008, teda v čase, keď žalobkyňa už nevykonávala funkciu konateľky, ani nebola vo vedúcej pracovnej pozícii, úpadca okamžite zrušil pracovný pomer so žalobkyňou. Žalobkyňa mala za to, že okamžité zrušenie pracovného pomeru je neplatné, a preto podala na Okresný súd Námestovo dňa 11.08.2008 žalobu o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru. V žalobe sa domáhala aj náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a jej nároky boli súdom posudzované ako pracovno-právne nároky z neplatného rozviazania pracovného pomeru v čase, kedy nebola spriaznenou osobou s úpadcom. Žalobkyňa má za to, že pri podávaní prihlášky č. 1 a prihlášky č. 2 postupovala správne. Obe prihlášky obsahovali všetky náležitosti a boli preukázané právoplatnými súdnymi rozhodnutiami. Úpadca PRIMULA, s.r.o., ktorý dal podnet na popretie oboch pohľadávok, zámerne uviedol klamlivé údaje v tom, že v prípade prihlásených pohľadávok sa jedná o odmenu konateľa spoločnosti. Úpadca

vo vzťahu k žalobkyni uvádzal nepravdivé údaje aj v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod č.k. 2K/4/2019, z ktorého dôvodu bolo konkurzné konanie zastavené a to uznesením č.k. 2K/4/2019-164 zo dňa 18.09.2019. Úpadca voči žalobkyni vykonštruoval aj trestné oznámenie, bolo vedené voči žalobkyni trestné konanie na Okresnom súde Námestovo pod č.k. 4T/60/2009, pričom spod obžaloby bola síce oslobodená, avšak celé toto konanie má na žalobkyňu následky aj po finančnej stránke, nakoľko v príčinnej súvislosti s trestným konaním bol so žalobkyňou jednak rozviazaný pracovný pomer, neplatnosti rozviazania sa musela dlhé roky domáhať súdnou cestou, a taktiež aj náhrady odmeny za obdobie, kedy bola konateľka. Žalobkyňa spolu so žalobou predložila odvolanie z funkcie zo dňa 13.05.2008, zápisnicu z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti PRIMULA, s.r.o. zo dňa 13.05.2008, uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 2K/4/2019-164 zo dňa 18.09.2019.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.02.2022 k podanej žalobe uviedol, že žalobkyňa si v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., prihlásila pohľadávky a to pohľadávku v celkovej výške 36.739,60 eur, zapísanú v zozname pohľadávok pod č. 1, pohľadávku v celkovej výške 22.766,40 eur, zapísanú v zozname pohľadávok pod č. 2. Žalovaný dňa 29.09.2021 poprel pohľadávku č. 1 žalobkyne, čo do poradia uspokojenia a vymáhateľnosti, a to preto, nakoľko z predložených príloh v prihláške vyplýva, že veriteľ prihlásenej pohľadávky bol v čase od vzniku pohľadávky spriaznenou osobou s úpadcom v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, resp. pohľadávka vznikla v súvislosti s jeho postavením spriaznenej osoby, t.j. konateľa, vedúceho zamestnanca - riaditeľky úpadcu. Nakoľko ide o pohľadávku veriteľa, ktorý bol od vzniku pohľadávky spriaznený s úpadcom v súlade s § 95 ods. 3 ZKR, k uspokojeniu pohľadávky dochádza tak isto ako pri podriadenej pohľadávke, t.j. podľa § 95 ods. 2 ZKR. Vzhľadom na uvedené správca popiera pohľadávku, čo do vymáhateľnosti a poradia, uznané poradie : D „podriadená pohľadávka (§ 95 ods. 2 ZKR)“. Žalovaný poukázal na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, § 95 ods. 2 a 3 ZKR. Žalobkyňa bola konateľkou úpadcu od 30.12.1998 do 13.05.2008. Z predložených dôkazov zo strany žalobkyne vyplýva, že pohľadávka č. 1 vznikla z titulu plnenia jej funkcie konateľa a ako sama žalobkyňa tvrdí, z titulu vykonávania jej práv a povinností podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobkyne, že pohľadávka vznikla až dňom právoplatnosti rozsudku, č.k. 5C/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017, ktorá nastala dňa 03.05.2019. Súd vo svojom rozhodnutí len deklaroval existenciu nároku žalobkyne za vykonávanie jej práv a povinností podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka v žalovanom období, t.j. v období, keď bez akýchkoľvek pochybností vykonávala funkciu konateľa úpadcu. Žalobkyňa tak preukázateľne bola v čase vzniku pohľadávky v súlade s § 9 ods. 1 písm. a) ZKR ako štatutárny orgán úpadcu jeho spriaznenou osobou. V súvislosti s časovým hľadiskom pri posudzovaní spriaznenosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 4Obdo/43/2019, v odôvodnení Najvyšší súd SR uvádza: „Dovolací súd k takýmto výkladom ust. § 95 ods. 3 ZKR s dovolateľom nesúhlasí a uvádza, že nie je možný iný výklad uvedenej legislatívnej zmeny ako ten, že sa jedná len o spresňujúcu formuláciu interpretačnej povahy, ktorá v zásade ani nebola nevyhnutná. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na závery odbornej literatúry, v zmysle ktorej podľa formulácie v znení účinnom do 01.01.2016 z hľadiska časového môžeme identifikovať dve skupiny podriadených pohľadávok. Do prvej skupiny zaraďujeme pohľadávky, ktoré patrili veriteľovi, ktorý v čase uplatnenia pohľadávky v konkurze nebol spriaznený s úpadcom, ale v minulosti tento veriteľ bol spriaznenou osobou, alebo jeho pohľadávka, ktorú nadobudol, patrila inému veriteľovi, ktorý bol spriaznený s úpadcom. Do druhej skupiny zaraďujeme pohľadávky, ktoré v čase uplatnenia v konkurze patria veriteľovi spriaznenému s úpadcom, a preto ich právna minulosť je právne irelevantná. Preformulovaná právna úprava nič neprináša a vyjadruje len to, že časový úsek, kedy patrila pohľadávka veriteľovi (prvá skupina) spriaznenému s úpadcom je právne irelevantná“. V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR na určenie spriaznenosti postačuje, že osoba bola kedykoľvek pred vyhlásením konkurzu spriaznená s úpadcom. Zákon o konkurze v § 93 ods. 3 ZKR označuje za spriaznené pohľadávky všetky pohľadávky, ktoré patria alebo patrili veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek bol spriaznený s úpadcom, a to bez akýchkoľvek výnimiek. Spriaznenosť veriteľa vzniká ex lege bez ohľadu na okolnosti prípadu. Ide o tzv. quasi podriadené pohľadávky, pričom spriaznenosť týchto pohľadávok je prísna a absolútna. Neobstojí tak ani argumentácia žalobkyne, že pohľadávky boli priznané až právoplatným rozhodnutím súdu. Žalovaný má za to, že pohľadávka č. 1 je spriaznenou pohľadávkou podľa § 93 ods. 3 ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR a popretie pohľadávky č. 1, čo do poradia uspokojovania a vymáhateľnosti je v súlade s citovanými ustanoveniami, ako aj s nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 15.11.2018 č.k. IV. ÚS 101/2018-133 zákonné a správne. Žalovaný dňa 29.09.2021 poprel pohľadávku č. 2 žalobkyne, čo do poradia uspokojovania a vymáhateľnosti, a to z dôvodu, že z predložených príloh v prihláške pohľadávky vyplýva, že veriteľ prihlásenej pohľadávky

bol v čase od vzniku pohľadávky spriaznenou osobou úpadcu v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, resp. pohľadávka vznikla v súvislosti s jeho postavením spriaznenej osoby, t.j. konateľa, vedúceho zamestnanca - riaditeľky úpadcu. Nakoľko ide o pohľadávku veriteľa, ktorý bol od vzniku pohľadávky spriaznený s úpadcom, v súlade s § 95 ods. 3 ZKR k uspokojeniu pohľadávky dochádza tak isto ako pri podriadenej pohľadávke, t.j. podľa § 95 ods. 2 ZKR. Vzhľadom na uvedené správca popiera pohľadávku, čo do vymáhateľnosti a poradia, uznané poradie : D „podriadená pohľadávka (95 odsek 2 ZKR)“. Žalovaný poukázal na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, § 95 ods. 2 a 3 ZKR. Pohľadávka č. 2 vznikla z titulu náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru uzavretého pracovnou zmluvou zo dňa 01.12.1997 s pracovnou pozíciou: riaditeľka. Pracovná pozícia riaditeľka je jednoznačne pozíciou vedúceho zamestnanca, z čoho vyplýva spriaznenosť žalobkyne s úpadcom v súlade s § 9 ods. 1 písm. a) ZKR. Aj v uvedenom prípade má za to, že zákon ZKR v ust. § 93 ods. 3 ZKR označuje za spriaznené osoby všetky pohľadávky, ktoré patria alebo patrili veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom, a to bez akýchkoľvek výnimiek. Spriaznenosť veriteľa vzniká ex lege bez ohľadu na okolnosti prípadu. Ide o tzn. quasi podriadené pohľadávky, pričom spriaznenosť týchto pohľadávok je prísna absolútna. V súlade s uvedeným správca má za to, že pohľadávka č. 2 je spriaznenou pohľadávkou podľa § 93 ods. 3 ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR a popretie pohľadávky č. 2, čo do poradia, uspokojenia a vymáhateľnosti je v súlade s citovanými ustanoveniami zákonné a správne. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Žalovaný spolu s vyjadrením predložil výpis z Obchodného registra úpadcu, rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

Žalobkyňa následne vo svojom vyjadrení zo dňa 29.03.2022 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že trvá na podanej žalobe, nestotožňuje sa s názorom žalovaného, nakoľko žalobkyňa nebola tak, ako uvádza žalovaný preukázateľne v čase vzniku pohľadávky v súlade s § 9 ods. 1 písm. a) ZKR ako štatutárny orgán úpadcu jeho spriaznenou osobou, výklad žalovaného v súvislosti s časovým hľadiskom pri posudzovaní spriaznenosti, na ktorý poukazuje vo svojom vyjadrení považuje za formalistický. Obe pohľadávky žalobkyne vznikli až po zrušení jej účasti v orgánoch spoločnosti. Žalobkyňa prestala vykonávať funkciu konateľky spoločnosti dňa 13.05.2008 a zároveň prestala vykonávať funkciu riaditeľky spoločnosti, čo je z hľadiska posudzovania vzniku pohľadávky č. 1 a č. 2 rozhodujúce. K otázke posúdenia existencie spriazneného vzťahu, ktorý ako tvrdí žalovaný mal existovať v čase vzniku pohľadávok, žalobkyňa uvádza, že tento vzťah v čase podania žaloby neexistoval a uvedené tvrdí aj na základe existencie súdnych sporov vedených na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009, sp. zn. 5C/143/2008, na základe ktorých rozhodnutí vznikol právny dôvod vzniku pohľadávok. Ide o vykonateľné rozhodnutia, z ktorých pochádzajú popreté pohľadávky. Žalobkyňa navrhla pripojiť spisy Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009, sp. zn. 5C/143/2008, sp. zn. 4T/60/2009. Žalobkyňa poukázala aj na trestné konanie vedené na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 4T/60/2009. Aj keď bola po 9 rokoch spod obžaloby oslobodená, celé toto účelové konanie proti žalobkyňi malo voči nej fatálne následky a to hlavne po finančnej stránke. Nakoľko v príčinnej súvislosti s trestným konaním bol so žalobkyňou najprv rozviazaný pracovný pomer, o neplatnosť rozviazania ktorého sa musela domáhať súdnou cestou v konaní sp. zn. 5C/143/2008 a rovnako z titulu náhrady odmeny za obdobie, kedy bola konateľka, ktorej náhrady sa domáhala v konaní sp. zn. 5Cb/74/2009. Žalobkyňa nebola zo strany úpadcu uspokojená žiadnymi finančnými prostriedkami z dôvodu špekulácii, obchádzania zákona. Žalobkyňa má za to, že prihlásené pohľadávky č. 1 a č. 2 neboli zo strany správca žalovaného náležite s odbornou starostlivosťou preskúmané v zmysle ust. § 32 ZKR.

Žalovaný sa následne vyjadril podaním zo dňa 23.05.2022, v ktorom uviedol, že pohľadávka č. 1 vo výške 36.739,60 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 1 vznikla žalobkyňi z titulu plnenia jej funkcie konateľa a ako sama žalobkyňa tvrdí, z titulu vykonávania jej práv a povinností podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vznik pohľadávky nastal v čase, keď bola konateľom úpadcu, následne súdne rozhodnutie len potvrdilo existenciu predmetnej pohľadávky. Pohľadávka č. 2 vo výške 22.766,40 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 2 vznikla z titulu náhrady mzdy, z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru uzavretého pracovnou zmluvou zo dňa 01.12.1997 s pracovnou pozíciou riaditeľka. Pracovná pozícia riaditeľka je jednoznačne pozíciou vedúceho zamestnanca, z čoho vyplýva spriaznenosť žalobkyne s úpadcom v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR. Pohľadávka taktiež vznikla v období, keď žalobkyňa bola podľa zákona spriaznenou osobou a následne súdne rozhodnutie len potvrdilo existenciu predmetnej pohľadávky. Zákon ZKR v ust. § 95 ods. 3 ZKR označuje za spriaznené

pohľadávky všetky pohľadávky, ktoré patria alebo patrili veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek bol spriaznený s úpadcom, a to bez akýchkoľvek výnimiek. Spriaznenosť veriteľa vzniká ex lege bez ohľadu na okolnosti prípadu. Správca nepopiera existenciu súdnych sporov medzi žalobkyňou a úpadcom, avšak uvádza, že uvedené nemá v zmysle zákona za následok vylúčenie spriaznenosti žalobkyne a úpadcu. Žalovaný má za to, že skutkový stav a to, že žalobkyňa vykonávala funkciu konateľky a vedúceho zamestnanca, resp. že medzi žalobkyňou a úpadcom prebiehali súdne spory, medzi stranami sporu, nie je sporné.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.10.2022, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti žalobkyne, právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, má za to, že žaloba je dôvodná, pretože správca poprel pohľadávku, ktorá bola riadne dokladovaná súdnymi rozhodnutiami. Dôvodom popretia malo byť ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR v spojení s § 95 ods. 3 ZKR. Má za to, že uvedená aplikácia v otázke blízkosti osôb bola v danej veci aplikovaná správcom nesprávne. Právne nároky, o ktoré opiera žalobkyňa svoju žalobu vznikli až po rozhodnom období, keď nebola zamestnankyňou, ani konateľkou spoločnosti úpadcu, a preto aplikácia, ktorá sa opiera o blízkosť osobu v zmysle § 95 ods. 3, resp. ods. 2, nepozná takéto vymedzenie, že by sa mal ten vzťah datovať od zániku do ďalšieho obdobia. Môže poznať maximálne tak vznik právnych vzťahov do minulého obdobia, avšak správca zahrnul obidva právne vzťahy tak z pracovného, ako aj z konateľského vzťahu do jedného ustanovenia, čo nepovažuje za správne. Poukázal na výroky rozsudku sp. zn. 5Cb 74/2019 a rozsudok sp. zn. 5C/143/2008 spojený s rozhodnutiami krajských súdov. Z výrokov, zo záverov týchto rozhodnutí je jasné, že vzťahy, ktoré boli nimi upravené týmito rozhodnutiami vznikali právoplatnosťou rozhodnutia a nie nejakým obdobím, ktoré žalovaný považuje za relevantné v tomto konaní. Podávali podobný návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý sa viedol pod sp. zn. 2K/4/2019, toto konkurzné konanie bolo zastavené, neskôr úpadca sám na seba podal konkurz, čo považujú za špekulatívne. Pohľadávka z neplatného skončenia pracovného pomeru vznikla po dátume, kedy bola z funkcie riaditeľky odvolaná a bolo to obdobie od neplatného skončenia do budúcnosti. Poukázal na to, že až po vzniku týchto funkcií, funkcií riaditeľky a konateľky, až po zániku týchto funkcií nastalo plnenie, alebo teda právo, vzniklo právo na plnenie, ktoré bolo predmetom súdneho sporu a nie je možné teda ustáliť tak, ako tvrdí žalovaný, že tam teda za rozhodné obdobie existoval právny vzťah blízkych osôb. Je potrebné neformalisticky, ale vecne posúdiť konkrétne právny vzťah medzi úpadcom a žalobkyňou a z tohto posúdenia a na základe odvedeného teda navrhli pripojiť spisy. Je zrejmé, že slovo blízkosť osôb v danom prípade, keď je špekulatívnym spôsobom vykonštruované trestné oznámenie o podozrení z veľkých finančných únikov, už vylučuje samotný obsah vzťahu, aby išlo o blízkosť osoby, čiže nielen formálne fakticky ten právny vzťah blízkosť nebol. Má za to, že faktický vzťah medzi úpadcom a žalobkyňou nebol vzťahom blízkych osôb, aj keď teda v minulosti vykonávala u neho funkciu konateľky, resp. zamestnankyne a právny vzťah z pracovného pomeru alebo teda resp. nárok, ktorý vznikol z pracovného pomeru nebol založený v období, kedy vykonávala pracovný pomer a bol založený až následne z titulu neplatnosti skončenia pracovného pomeru, kedy bola zjavne prepustená. Súd v danom konaní sp. zn. 5C/143/2008 vypustil z výroku ustanovenie, ktorým sa ustanovil deň skončenia pracovného pomeru 30.06.2008 a to z dôvodu, že v čase rozhodovania, kedy už takýto výrok absolútne nemal význam, považoval za nadbytočný, avšak do času, kedy bolo prerušené toto konanie v dôsledku vedenia trestného konania tento výrok považoval za relevantný, čo je možné usúdiť aj z prípadného daného spisu. Zároveň právny zástupca žalobkyne na pojednávaní upresnil, opravil navrhovaný prvý výrok rozsudku v žalobe, a to dátum právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2019, právoplatný dňa 10.01.2019, vykonateľný dňa 14.01.2019. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že bola zamestnaná u úpadcu, následne bola prepustená a viedlo sa voči nej aj trestné konanie. Zotrváva v celom rozsahu na vyjadreniach právneho zástupcu. Poukázala na to, že z jej strany bola podaná žaloba o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru s náhradou mzdy, viedlo sa aj konanie o zaplatenie odmeny z titulu funkcie konateľky. Tieto konania trvali veľmi dlho aj kvôli tomu, že sa voči nej viedlo trestné konanie. Tieto konania boli prerušené do skončenia trestného konania. Domáhala sa svojich nárokov na základe súdnych rozhodnutí aj cestou exekúcie, podali aj návrh na vyhlásenie konkurzu. Utrpela ujmu na povesti, aj finančnú ujmu, preto si prihlásila pohľadávky v konkurze a touto žalobou sa domáha, aby jej pohľadávky boli uhradené. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že správca žiadnym spôsobom nespochybňuje existenciu samotnej pohľadávky, čo bolo uvedené aj v popieracom prejave správcu, avšak správca popiera a spochybňuje dôvodnosť uspokojenia pohľadávky tak, ako bola prihlásená, nakoľko má za to, že ide, sa jedná o podriadenú pohľadávku. Pohľadávka žalobkyne, ktorá bola prihlásená, vznikla z titulu nároku na odmenu za výkon

funkcie konateľa úpadcu a rovnako aj za mzdu za výkon činnosti riaditeľa ako vedúceho zamestnanca v rámci pracovného pomeru, ktorú žalobkyňa vykonávala u úpadcu. Tento vznik pohľadávky nie je možné datovať k dátumu, ako tu uvádza právny zástupca žalobkyne, právoplatnosťou rozhodnutia, ale tieto pohľadávky vznikli už v čase, kedy žalobkyňa vykonávala funkciu konateľa a riaditeľa, teda funkciu vedúceho zamestnanca a následne v súdnom konaní bolo o nich rozhodnuté. V súdnom konaní neprišlo k vzniku pohľadávky, tieto pohľadávky vznikli už skôr, t.j. v čase, kedy tá spriaznenosť tam jednoznačne z titulu aj vyjadrení žalobcu bola. Správca postupoval s odbornou starostlivosťou a riadne, kedy tieto pohľadávky poprel z dôvodu vymáhateľnosti a poradia. Nakoľko, ak by tak nekonal, prišlo by k ujme na právach ostaných veriteľov, ktorí by získali následne nižšie uspokojenie tak, ako to určuje ZKR. Poukázal na ust. § 95 ods. 3 ZKR, na súdnu prax, že tak isto, ako podriadená pohľadávka sa uspokojuje aj pohľadávka a pohľadávky, ktoré patrili veriteľovi, ktorý v čase uspokojenia pohľadávky v konkurze nebol spriaznený s úpadcom ale v minulosti bol tento spriaznenou osobou. Žalovaný má za to, že predmetné ust. § 95 ods. 3 ZKR neupravuje možnosť súdu na nejakú možnú úvahu, teda kedy a za akých podmienok je možné považovať osoby za spriaznené s úpadcom, ale zákon presne a jasne vymedzuje, v ktorých prípadoch je potrebné tieto osoby za takéto spriaznené osoby považovať. Zo strany správca bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalobkyňou a úpadcom existovala spriaznenosť, na základe čoho správca nemal inú možnosť ako pohľadávky žalobcu poprieť, čo do poradia tieto uspokojí tak, ako je uvedené v popieracom prejave správca.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie prednesmi prítomných procesných strán, oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, označenými listinnými dôkazmi zo spisov Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008, sp. zn. 5Cb/74/2019, ako aj pripojeným konkurzným spisom Okresného súdu Žilina sp. zn. 9K/5/2021, ktorý súd pripojil k incidenčnému spisu z úradnej povinnosti.

Vzhľadom na účinky začatia konkurzného konania uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 9K/5/2021 zo dňa 27.05.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 105/2021 dňa 02.06.2021, s účinkami začatia konkurzného konania dňa 03.06.2021 a pri aplikácii prechodného ustanovenia § 206n ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, súd posúdil daný skutkový stav podľa právnej úpravy zákona č. 7/2005 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase začatia konkurzného konania. Súd vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), spriaznenou osobou právnickej osoby sa na účely tohto zákona rozumie: a) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby, b) fyzická osoba alebo iná právnická osoba, ktorá má v právnickej osobe kvalifikovanú účasť, c) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby uvedenej v písmene b), d) blízka osoba fyzickej osoby uvedenej v písmenách a) až c), e) iná právnická osoba, v ktorej má právnická osoba alebo niektorá z osôb uvedených v písmenách a) až d) kvalifikovanú účasť.

Podľa § 28 ods. 1 ZKR, pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou.

Podľa § 32 ods. 1, 2, 5, 6, 9, 14, 15 ZKR: (1) Každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihladne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie

dlužníka, vyjadrení dlužníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlužníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov. (2) Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie. (5) Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou. (6) Popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. (9) Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde. (14) V žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláske. (15) Rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

Podľa § 95 ods. 1, 2, 3 ZKR : (1) Nezabezpečené pohľadávky sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku speňazenia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti všeobecnej podstate. Ak nie je možné uspokojiť nezabezpečené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (2) Pohľadávky spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu (ďalej len „podriadené pohľadávky“) sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku zo speňazenia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý vo všeobecnej podstate zvýšil po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Ak nie je možné uspokojiť podriadené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (3) Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom (ďalej len „spriaznené pohľadávky“); na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok zabezpečovacím právom sa v konkurze neprihliada. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na pohľadávky zo zmlúv o záverečnom vyrovnaní ziskov a strát, ktoré sú zabezpečené alebo inak kryté dohodami o výmene kolaterálu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 206n ods. 1 ZKR, ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak, konania vrátane konaní vyvolaných a súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté a právoplatne neskončené do 16. júla 2022 sa dokončia podľa predpisov účinných do 16. júla 2022.

Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce, vedúci zamestnanci zamestnávateľa sú zamestnanci, ktorí sú na jednotlivých stupňoch riadenia zamestnávateľa oprávnení určovať a ukladať podriadeným zamestnancom zamestnávateľa pracovné úlohy, organizovať, riadiť a kontrolovať ich prácu a dávať im na ten účel záväzné pokyny.

Podľa § 42 ods. 1 a 2 Zákonníka práce: (1) Pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom, ak tento zákon neustanovuje inak. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi. (2) Ak osobitný predpis

ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru

Súd primárne skúmal aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu strán sporu, ako aj to, či žaloba bola podaná v lehote v zmysle § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. ZKR (ide o hmotnoprávnu lehotu). Súd mal za to, že žalobu podal aktívne vecne legitimovaný subjekt - veriteľ, ktorého včas prihlásené pohľadávky boli popreté, pričom žalobu podal voči správcovi konkurznej podstaty, ktorý riadne a včas prihlásenú pohľadávku poprel. Z predloženej doručky (č.l. 67 spisu) mal súd preukázané, že písomné oznámenie správcu o popretí pohľadávky bolo veriteľovi (žalobkyni) doručené dňa 15.10.2021, čo potvrdili obe strany sporu a žaloba bola súdu doručená dňa 15.11.2021, teda v 30-dňovej prekluzívnej lehote v zmysle § 32 ods. 9 ZKR (aj s poukazom na ust. § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému určenia popretej pohľadávky a to, že pohľadávka žalobkyne vo výške 36.739,60 eur zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 1 a pohľadávka žalobkyne vo výške 22.766,40 eur zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 2, sú nesporné čo do pravosti, vymáhateľnosti a poradia. Žalobkyňa mala za to, že popretie pohľadávky zo strany žalovaného je nedôvodné, že v čase vzniku pohľadávok nebola spriaznenou osobou s úpadcom. Žalovaný v rámci procesnej obrany namietol uplatnený nárok žalobkyne, žaloba nie je dôvodná, popretie pohľadávky zo strany správcu je dôvodné, zotráva na dôvodoch popretia. Žalovaný poprel pohľadávky, čo do vymáhateľnosti, poradia. Žalobkyňa ako veriteľ bola v čase vzniku pohľadávok spriaznenou osobou s úpadcom. Žalovaný uznal poradie pohľadávok: poradie „D“ ako podriadená pohľadávka.

Medzi stranami bolo nesporné, že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 9K/5/2021 zo dňa 08.06.2021 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu PRIMULA, s.r.o., do funkcie bol ustanovený správca - žalovaný (čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 113/2021 dňa 14.06.2021), že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 9K/5/2021 zo dňa 27.05.2021 bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi PRIMULA, s.r.o. (čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 105/2021 dňa 02.06.2021). Taktiež bolo nesporné, že žalobkyňa si riadne a včas prihlásila do konkurzného konania pohľadávky: a to prihláškou č. 1 pohľadávku vo výške 36.739,60 eur a to ako inú pohľadávku. Uviedla ako právny dôvod vzniku tejto pohľadávky rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 03.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 21.11.2018 a prihláškou č. 2 pohľadávku vo výške 22.766,40 eur, ako inú pohľadávku, ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedla rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 26.01.2021. Obe prihlášky boli zo dňa 29.07.2021. Nesporné bolo aj to, že žalovaný poprel pohľadávky žalobkyne a to oznámením o popretí pohľadávky zo dňa 29.09.2021, čo bolo žalobkyni oznámené, doručené dňa 15.10.2021.

Sporné medzi stranami bolo, či popierací prejav správcu je dôvodný, či popierací prejav správcu obstojí z hľadiska dôvodov popretia, či žalobkyňa ako veriteľ je/resp. bola spriaznenou osobou s úpadcom kedykoľvek od vzniku pohľadávok. Sporný bol aj čas vzniku pohľadávok. V nadväznosti na vyhodnotenie uvedeného, či žalobkyňa má mať poradie uspokojenia svojich pohľadávok „E“ ako iná pohľadávka alebo „D“ ako podriadená pohľadávka.

Súd tak posudzoval popretie pohľadávok žalobkyne ako veriteľa v intenciách popieracích dôvodov správcu s poukazom na zákonné ustanovenia ZKR. Žalobkyňa ako veriteľ si prihlásila do konkurzného konania prihláškou zo dňa 29.07.2021 (prihláška pod por. č. 1) pohľadávku v celkovej výške 36.739,60 eur a to s poradím ako iná pohľadávka, ako právny dôvod vzniku pohľadávky žalobkyňa uviedla rozsudok sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 vydaný Okresným súdom Námestovo, právoplatný dňa 03.05.2019, vykonateľný dňa 07.05.2019 v spojení s rozsudkom sp. zn. 13Cob/85/2018 zo dňa 21.11.2018 vydaným Krajským súdom v Žiline. Žalobkyňa (ako veriteľ) ako prílohu prihlášky predložila rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/85/20198 zo dňa 21.11.2018, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 s doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti. Ďalej žalobkyňa si ako veriteľ prihlásila do konkurzného konania prihláškou zo dňa 29.07.2021 (prihláška pod por. č. 2) pohľadávku v celkovej výške 22.766,40 eur a to s poradím ako iná pohľadávka, ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedla rozsudok sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019, vydaný Okresným súdom Námestovo, vo výroku II. v časti zaplatenia sumy 22.766,40 eur v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/32/2020-543 zo dňa 26.01.2021, právoplatný dňa 16.03.2021, vykonateľný dňa 20.03.2021. Žalobkyňa (veriteľ) ako prílohy prihlášky č. 2 predložila súhrnný prehľad, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/32/2020-543 zo dňa 26.01.2021, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143-2008-480 zo dňa 29.04.2019 s doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti.

Zo zoznamu pohľadávok mal súd preukázané, že správca (žalovaný) popretie pohľadávky č. 1 zapísal do zoznamu pohľadávok dňa 29.09.2021, pri pohľadávke žalobkyne č. 1 uviedol: prihlásená pohľadávka vo výške 36.739,60 eur, zistená suma prihlásenej pohľadávky 36.739,60 eur, prihlásené poradie „E“, uznané poradie „D“, prihlásený právny dôvod vzniku pohľadávky: rozsudok sp. zn. 5C/74/2019-335 zo dňa 29.11.2011 vydaný Okresným súdom Námestovo, právoplatný dňa 03.05.2019, vykonateľný dňa 07.05.2019 v spojení s rozsudkom sp. zn. 13Cob/85/2018 zo dňa 21.01.2018 vydaným Krajským súdom v Žiline. Správca ako dôvod popretia poradia uspokojovania a vymáhateľnosti prihlásenej pohľadávky (deň popretia 29.09.2021) uviedol: z predložených príloh k prihláške pohľadávky vyplýva, že veriteľ prihlásenej pohľadávky bol v čase od vzniku pohľadávky spriaznenou osobou s úpadcom v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, resp. pohľadávka vznikla v súvislosti s jeho postavením spriaznenej osoby, t.j. konateľa/vedúceho zamestnanca - riaditeľky úpadcu. Nakoľko ide o pohľadávku veriteľa, ktorý bol od vzniku pohľadávky spriaznený s úpadcom, v súlade s ust. § 95 ods. 3 ZKR, k uspokojeniu pohľadávky dochádza tak isto, ako pri podriadenej pohľadávke, t.j. podľa § 95 ods. 2 ZKR. Vzhľadom na uvedené správca popiera pohľadávku, čo do vymáhateľnosti a poradia, uznané poradie: D „podriadená pohľadávka (§ 95 ods. 2 ZKR)“. Správca poukázal na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, § 95 ods. 2 a 3 ZKR. V zozname pohľadávok pri pohľadávke žalobkyne č. 2 správca uviedol: prihlásená pohľadávka vo výške 22.766,40 eur, zistená suma prihlásenej pohľadávky 22.766,40 eur, prihlásené poradie „E“, uznané poradie „D“, prihlásený právny dôvod vzniku pohľadávky: rozsudok sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019 vydaný Okresným súdom Námestovo, vo výroku II. v časti zaplatenia sumy 22.766,40 eur v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/32/2020-43 zo dňa 26.01.2021, právoplatný dňa 16.03.2021, vykonateľný dňa 20.03.2021. Správca ako dôvod popretia poradia uspokojovania a vymáhateľnosti prihlásenej pohľadávky (deň popretia 29.09.2021) uviedol: z predložených príloh k prihláške pohľadávky vyplýva, že veriteľ prihlásenej pohľadávky bol v čase od vzniku pohľadávky spriaznenou osobou s úpadcom v súlade s ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, resp. pohľadávka vznikla v súvislosti s jeho postavením spriaznenej osoby, t.j. konateľa/vedúceho zamestnanca - riaditeľky úpadcu. Nakoľko ide o pohľadávku veriteľa, ktorý bol od vzniku pohľadávky spriaznený s úpadcom v súlade s § 95 ods. 3 ZKR, k uspokojeniu pohľadávky dochádza tak isto ako pri podriadenej pohľadávke, t.j. podľa § 95 ods. 2 ZKR. Vzhľadom na uvedené správca popiera pohľadávku, čo do vymáhateľnosti a poradia, uznané poradie D „podriadená pohľadávka (§ 95 ods. 2 ZKR)“. Správca poukázal na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR, § 92 ods. 2 a 3 ZKR. Pri posudzovaní danej veci súd postupoval aj v intenciách nálezu Ústavného súdu SR č. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014. Ústavný súd SR v náleze č. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014 vyslovil, že správca je pri popretí povinný jednoznačne vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod alebo na určitý rozsah popretia pohľadávky znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich

uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoja alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne, alebo v určitej časti, alebo v určitom poradí). Už v prebiehajúcom incidenčnom konaní, teda po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok, nie je možné zo strany správcu rozširovať dôvody popretia pohľadávky a na takéto popretie prihladať.

Žalovaný (správca) v popieracom prejave uviedol, že popiera pohľadávky, čo do vymáhateľnosti, poradia. Ohľadne popretia vymáhateľnosti však žalovaný neuviedol žiadne konkrétne dôvody. Dôvody popretia uvedené v popieracom prejave správcu sa týkajú výslovne iba poradia pohľadávok, nie vymáhateľnosti. Súd poukazuje na ust. § 32 ods. 2 a 5 ZKR, podľa ktorých prihlásenú pohľadávku je oprávnený správca poprieť písomne, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ten kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Popretie pohľadávky správcu bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá (§ 32 ods. 6 ZKR). S poukazom na ust. § 32 ods. 5 ZKR popretie pohľadávky sa musí vždy zdôvodniť. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že popretie pohľadávok je neúčinné, čo sa týka popretia vymáhateľnosti pohľadávok. Navyše súd poznamenáva, že pohľadávky boli právoplatne priznané súdnymi rozhodnutiami (čo nebolo sporné), pohľadávky sú vymáhateľné. Keďže aj neúčinné popretie spôsobuje stav právnej neistoty (popretie je vyznačené v zozname pohľadávok, správca poprel pohľadávky aj čo do vymáhateľnosti), z dôvodu právnej istoty tak súd určil, že pohľadávky žalobkyne sú nesporné, čo do vymáhateľnosti (súd poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5Cbi/168/2011 zo dňa 25.06.2018, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 26Cbi/31/2014 zo dňa 24.11.2015) a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (I. a II. výrok).

Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že pohľadávka žalobkyne vo výške 36.739,60 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 1 a pohľadávka žalobkyne vo výške 22.766,40 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 2, sú nesporné, čo do pravosti. Súd poukazuje na to, že právny dôvod vzniku pohľadávok nebol zo strany žalovaného (správcu) popretý, nebola popretá ani výška pohľadávky. Právny dôvod, ako aj výška pohľadávok sa považujú za zistené a to tak, ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok. V tejto časti je tak žaloba žalobkyne nedôvodná, a preto súd žalobu žalobkyne v časti, ktorou sa domáhala určenia nespornosti pohľadávok, čo do pravosti zamietol a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (III. výrok).

Čo sa týka žaloby žalobkyne, ktorou sa domáhala, aby súd určil, že jej pohľadávka vo výške 36.739,60 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 1 a pohľadávka vo výške 22.766,40 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 2, sú nesporné, čo do poradia - súd má za to, že žalovaný (správca) poprel pohľadávky žalobkyne, čo sa týka poradia pohľadávok, odôvodnene.

Žalobkyňa prihlásila do konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9K/5/2021 pohľadávky pod č. 1 a pod č. 2. Čo sa týka pohľadávky pod č. 1, pohľadávka vo výške 36.739,60 eur bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 21.11.2018. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala žalobou zo dňa 19.10.2009 zaplata odmeny za výkon funkcie konateľky. Funkciu konateľky vykonávala od 30.12.1998 do 13.05.2008, kedy bola odvolaná z funkcie konateľky. Súd uvedeným rozsudkom uložil úpadcovi zaplatiť žalobkyňi odmenu z titulu funkcie konateľky a to za obdobie od 16.11.2005 do 16.05.2007 (sumu 597,49 eur mesačne) spolu s vyjadreným úrokom z omeškania, za obdobie od 31.05.2007 do 31.12.2007 (sumu 730,26 eur mesačne) spolu s vyjadreným úrokom z omeškania. V týchto obdobiach žalobkyňa vykonávala funkciu konateľky, teda v čase vzniku pohľadávok vykonávala funkciu konateľky. Pohľadávka bola priznaná za obdobie, kedy vykonávala funkciu konateľky (čo potvrdila aj žalobkyňa v žalobe), ide teda o pohľadávku, ktorá patrila veriteľovi (žalobkyňi), ktorý

bol kedykoľvek od vzniku pohľadávky (v čase vzniku pohľadávky) spriaznený s úpadcom, teda ide o podriadenú pohľadávku a pohľadávka žalobkyne má mať poradie uspokojenia pohľadávky „D“ ako podriadená pohľadávka v zmysle ust. § 95 ods. 2, 3 ZKR. Z časového hľadiska ide o pohľadávku, ktorá patrí veriteľovi (žalobkyni), ktorá v čase vzniku pohľadávky/od vzniku pohľadávky bola spriaznenou osobou s úpadcom s poukazom na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR (bez ohľadu na to, či vzťah spriaznenosti existuje aj v súčasnosti). Zo zmlúv o výkone funkcie konateľky zo dňa 20.12.2002, 30.05.2007, 18.12.2007 vyplýva, že medzi zmluvnými stranami bola dojednaná odmena za výkon funkcie konateľky a to mesačne, splatná vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca (ako vyplýva aj z cit. rozsudku). Splatnosťou odmeny (za jednotlivé mesiace) vznikla pohľadávka žalobkyne (vznik pohľadávky nastal v čase, keď bola konateľom úpadcu). Rozhodnutie, ktorým bola žalobkyni priznaná odmena z titulu funkcie konateľky, má iba deklaratórnu povahu, súd v rozhodnutí len potvrdil existenciu, výšku predmetnej pohľadávky. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že pohľadávka vznikla až po zrušení jej účasti v orgánoch spoločnosti, že v čase podania žaloby tento vzťah neexistoval, že nároky boli priznané až právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, že nároky si v konkurze uplatnila až po uplynutí doby, kedy túto činnosť vykonávala, súd tieto tvrdenia žalobkyne považoval za irelevantné, nakoľko uvedená pohľadávka žalobkyne nevznikla až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Súd v rozhodnutí len deklaroval existujúci nárok žalobkyne na odmenu za výkon funkcie konateľky. Žalobkyňa vykonávala funkciu konateľky od 30.12.1998 do 13.05.2008, bola dojednaná odmena za výkon funkcie konateľky mesačne, splatná vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca, splatnosťou odmeny vznikla pohľadávka žalobkyne. Nárok na odmenu z titulu funkcie konateľky bol žalobkyni priznaný tak, ako bolo citované, za obdobie, kedy vykonávala funkciu konateľky, čiže v čase vzniku pohľadávky bola žalobkyňa spriaznenou osobou s úpadcom. Súd má teda za to, že žalobkyňa v čase vzniku pohľadávky bola ako štatutárny orgán (konateľ) spriaznenou osobou s úpadcom a žalovaný (správca) poprel uvedenú pohľadávku žalobkyne, čo do poradia, odôvodnene.

Čo sa týka pohľadávky pod č. 2, ktorá bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 26.01.2021, žalobkyňa vykonávala funkciu riaditeľky s.r.o., teda funkciu vedúceho zamestnanca a to na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.12.1997 na pozíciu riaditeľ s.r.o. Na základe tejto pracovnej zmluvy vykonávala túto funkciu - riaditeľka s.r.o. od 01.12.1997, zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Dňa 13.05.2008 bola odvolaná z funkcie riaditeľky, zo strany úpadcu bol okamžite skončený pracovný pomer so žalobkyňou dňom 30.06.2008. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Námestovo dňa 11.08.2008 žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru s náhradou mzdy od 01.07.2008. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008 zo dňa 29.04.2019 v spojení s rozsudkom krajského súdu bolo rozhodnuté tak, že žalobkyni bola priznaná náhrada mzdy za 18 mesiacov vo výške 22.766,40 eur. Súd v danom spore rozhodol o tom, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Tým, že súd rozhodol o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, jej pracovný pomer neskončil, tento trval ďalej pri splnení podmienok v zmysle ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce (žalobkyňa ako zamestnanec oznámila listom zo dňa 01.07.2008 zamestnávateľovi - úpadcovi, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával, čo bolo konštatované aj v odôvodnení bod 10, 11 cit. rozsudku odvolacieho súdu, zároveň nebolo súdom rozhodnuté, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával). Aj v danom prípade na základe pracovnej zmluvy bola dojednaná mesačná mzda za výkon funkcie vedúceho zamestnanca. Mzda sa stáva splatnou, keď nastane čas jej plnenia. Náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom. Splatnosťou mesačnej mzdy vznikla pohľadávka, nie až rozhodnutím súdu, rozhodnutie súdu má iba deklaratórnu povahu. Súd v rozhodnutí len potvrdil existenciu, výšku predmetnej pohľadávky. Súd poukazuje na to, že vychádzal z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008 zo dňa 29.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 26.01.2021, na ktoré sa odvolávala žalobkyňa (ktoré uviedla v prihláške), ktoré rozsudky aj právny zástupca žalobkyne navrhol oboznámiť zo spisu sp. zn. 5C/143/2008 spolu so žalobou, prílohami žaloby. Pokiaľ právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uvádzal, že v konaní sp. zn. 5C/143/2008 súd vypustil z výroku ustanovenie, ktorým sa ustanovil deň skončenia pracovného pomeru 30.06.2008, nakoľko v čase rozhodovania takýto výrok už nemal význam, považoval ho za nadbytočný - súd uvádza, že uvedené tvrdenie z výroku rozsudku, z odôvodnenia cit. rozsudkov okresného a krajského súdu nevyplýva. Žalobkyňa si v konkurznom konaní prihlásila pohľadávku č. 2 vo výške 22.766,40 eur, pričom poukazovala na to, že ide o pohľadávku priznanú rozsudkom Okresného

súdu Námestovo zo dňa 29.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 26.01.2021. Aj v žalobe, aj v prihláškach sa žalobkyňa odvolávala na tento rozsudok okresného súdu a krajského súdu. S poukazom na ust. § 32 ods. 14 druhá veta v žalobe sa môže veriteľ domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. Súd nebol povinný zaoberať sa obsahom celého spisového materiálu sp. zn. 5C/143/2008. Vychádzal z výroku, odôvodnenia rozsudku okresného súdu a krajského súdu v danej veci. Tým, že súd právoplatne rozhodol o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, pracovný pomer žalobkyne tak neskončil (k 30.06.2008) a trval ďalej s poukazom na ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce, a preto pokiaľ bola žalobkyni priznaná náhrada mzdy od 01.07.2008 za dobu 18 mesiacov, súd má za to, že pohľadávka žalobkyne z titulu náhrady mzdy bola priznaná za obdobie vykonávania funkcie riaditeľky s.r.o. (vedúceho zamestnanca). V čase vzniku tejto pohľadávky bola žalobkyňa spriaznenou osobou s úpadcom s poukazom na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne o čase vzniku pohľadávky, a to až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že si uplatnila pohľadávku v konkurznom konaní až po tom, čo už prestala vykonávať funkciu riaditeľky a pohľadávka žalobkyne z titulu náhrady mzdy jej bola priznaná až právoplatným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2021 - s týmito tvrdeniami sa súd nestotožnil, s týmto tvrdením o čase vzniku pohľadávky. S poukazom na uvedené má súd tak za to, že žalovaný poprel pohľadávku žalobkyne pod č. 2, čo do poradia, odôvodnene a to s poukazom na ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR v spojení s ust. § 95 ods. 2 a 3 ZKR. Prihlásené pohľadávky žalobkyne pod por. č. 1 a 2, zapísané v zozname pohľadávok pod číslom pohľadávky 1 a pod číslom pohľadávky 2 je potrebné považovať za podriadené pohľadávky poradie „D“ a to tak, ako to uviedol správca v zozname pohľadávok. Preto žalobu žalobkyne v časti, ktorou sa domáhala určenia nespornosti pohľadávok, čo do poradia (prihlásila pohľadávky s poradím „E“) zamietol a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (III. výrok).

Právny zástupca žalobkyne navrhol vykonanie dôkazu - pripojenie trestného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/60/2009, čo odôvodnil tým, že pokiaľ je poukazované, že má ísť o blízke osoby, je potrebné posudzovať tento právny vzťah nie z hľadiska formálnych ustanovení, ale na základe faktického obsahu právneho vzťahu, rozsudok v tejto veci preukazuje, že nešlo o obsahovo fakticky blízke osoby. Právny zástupca žalovaného k uvedenému návrhu na vykonanie dôkazu uviedol, že predmetný dôkaz považujú za bezpredmetný v rámci tohto konania, nakoľko predmetným dôkazom nepríde k odstráneniu akýchkoľvek rozporov a rovnako ani neprispieje k vyriešeniu sporu medzi stranami, na základe čoho ho považujú za nevhodný. Súd na pojednávaní rozhodol tak, že zamietol návrh právneho zástupcu žalobkyne na vykonanie dôkazu - pripojenie trestného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/60/2009, nakoľko vykonanie tohto dôkazu nepovažoval za relevantné, potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, vykonanie tohto dôkazu by bolo nadbytočné. Rozhodnutie v trestnom konaní nemôže viesť k posudzovaniu spriaznenosti osôb inak, ako cez zákonné ustanovenie § 9 ZKR, ktoré jednoznačne definuje, kto sa považuje za spriaznenú osobu, z ktorého ustanovenia súd vychádzal pri posudzovaní danej veci v spojení s ust. § 95 ZKR.

Vo vzťahu k výroku rozsudku (I. a II. výrok) súd uvádza, že tento neprekročiac žalobný návrh, zákonom zodpovedajúcim spôsobom doformuloval, nakoľko súd nie je viazaný návrhom žalobcu na doslovné znenie výroku, pokiaľ je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa mieni domáhať. Z obsahu žaloby vyplýva aj vedenie konkurzného konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9K/5/2021, v ktorom boli prihlásené pohľadávky žalobkyne na základe prihlášky pod por. č. 1 a 2, zapísané v zozname pohľadávok pod číslom pohľadávky 1 a pod číslom pohľadávky 2. Zároveň súd poznamenáva, že právny zástupca žalobkyne na pojednávaní upresnil, opravil dátum právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2019v spojení s rozsudkom krajského súdu, právoplatný dňa 10.01.2019, vykonateľný dňa 14.01.2019 (ako vyplýva z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti).

Nad rámec súd poznamenáva, že žalobkyňa v prihláške pod por. č. 1 a č. 2 uviedla ako právny dôvod vzniku pohľadávok rozsudky Okresného súdu Námestovo a rozsudky Krajského súdu Žilina. Súd poukazuje na to, že rozsudok nie je právnym dôvodom vzniku pohľadávky, je potrebné však uviesť, že žalovaný z tohto dôvodu pohľadávky žalobkyne ani nepoprel. Súd je viazaný popieracím prejavom správcu. Podľa názoru súdu bol v tomto prípade možný postup správcu podľa ust. § 30 ods. 1 ZKR s poukazom na ust. § 29 ods. 1 písm. c) ZKR (t.j. predloženie prihlášky na rozhodnutie súdu o neprihliadaní na prihlášku z dôvodu absencie právneho dôvodu vzniku pohľadávky ako základnej

náležitosti prihlášky). Na prihlášku pohľadávky neobsahujúcu právny dôvod by sa v konkurze nemalo prihliadať. V konaní o určenie takto prihlásených pohľadávok, zapísaných do zoznamu pohľadávok, však už súd nemal priestor nedostatok prihlášok sankcionovať a nemohol postupovať inak ako s poukazom na ust. § 32 ods. 14 ZKR.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V danom spore mala čiastočný úspech žalobkyňa a čiastočný úspech žalovaný, nakoľko súd žalobe

čiastočne vyhovel a čiastočne žalobu zamietol. Súd posudzoval popretie pohľadávok veriteľa (žalobkyne) v rozsahu popieracieho prejavu správcu, ako je uvedený v konečnom zozname pohľadávok. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že pohľadávky žalobkyne sú nesporné, čo do pravosti, poradia a vymáhateľnosti. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia, že pohľadávky žalobkyne zapísané v zozname pohľadávok pod č. 1 a 2 sú nesporné, čo do poradia, v tejto časti súd žalobu žalobkyne zamietol, nakoľko žalovaný (správca) poprel pohľadávky žalobkyne, čo do poradia odôvodnene, v tejto časti mal žalovaný úspech v spore. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia, že pohľadávky zapísané v zozname pohľadávok pod č. 1 a 2 sú nesporné, čo do vymáhateľnosti, v tejto časti súd žalobe žalobkyne vyhovel (I. a II. výrok rozsudku), v tejto časti mala žalobkyňa úspech v spore. Čo sa týka žaloby žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že pohľadávky zapísané v zozname pohľadávok pod č. 1 a 2 sú nesporné, čo do pravosti, súd poukazuje na to, že žalovaný (správca) poprel pohľadávky iba čo do poradia a vymáhateľnosti. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobkyňa sa mienila žalobou domáhať určenia poradia a vymáhateľnosti pohľadávky. Pokiaľ žalobkyňa v petite žaloby uviedla aj pravosť, uvedené súd nezohľadňoval pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Toto nebolo zo strany správcu popreté (nebol popretý právny dôvod vzniku pohľadávky). Pohľadávky žalobkyne boli priznané právoplatným rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29.11.2017 v spojení s rozsudkom krajského súdu a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008-480 zo dňa 29.04.2011 v spojení s rozsudkom krajského súdu. Žalobkyňa ako právny dôvod vzniku pohľadávok uviedla uvedené rozsudky Okresného súdu Námestovo a rozsudky Krajského súdu Žilina. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ust. § 255 ods. 2 CSP súd rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a

aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.